

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2018/1925

z dnia 18 września 2018 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018–2020

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwany dalej „układem eurośródziemnomorskim”), został podpisany w dniu 17 lipca 1995 r. i wszedł w życie dnia 1 marca 1998 r.
- (2) Art. 80 układu eurośródziemnomorskiego upoważnia Radę Stowarzyszenia, ustanowioną na mocy układu eurośródziemnomorskiego, do podejmowania decyzji, które uznaje za stosowne do osiągnięcia celów układu eurośródziemnomorskiego.
- (3) Zgodnie z art. 90 układu eurośródziemnomorskiego strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym, które są niezbędne do wypełnienia przez nie ich zobowiązań wynikających z układu eurośródziemnomorskiego, i mają zapewnić osiągnięcie celów w nim określonych.
- (4) Wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Komisji Europejskiej z dnia 18 listopada 2015 r. „Przegląd Europejskiej Polityki Sąsiedztwa” przyjęto z zadowoleniem w konkluzjach Rady z dnia 14 grudnia 2015 r. Rada potwierdziła między innymi zamiar rozpoczęcia w 2016 r. nowego etapu współpracy z partnerami – co w stosownych przypadkach może skutkować określeniem nowych priorytetów partnerstw – ukierunkowanego na wspólnie uzgodnione priorytety i interesy.
- (5) Wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i Komisji Europejskiej z dnia 29 września 2016 r. w sprawie wzmocnienia wsparcia UE dla Tunezji przyjęto z zadowoleniem w konkluzjach Rady z dnia 17 października 2016 r. W konkluzjach tych Rada ponowiła swoje zobowiązanie do wspierania przemian w Tunezji i podkreśliła wyjątkowy charakter sytuacji w Tunezji oraz strategiczny interes UE we wspieraniu powstania demokratycznej, silnej i stabilnej Tunezji w jej sąsiedztwie, jak również potrzebę wspierania postępów politycznych postępami gospodarczymi o podobnej skali. W tym celu wezwała do mobilizacji wszystkich dostępnych instrumentów unijnych oraz do wzmocnienia zaangażowania UE i państw członkowskich w ścisłej współpracy z władzami Tunezji.
- (6) Unia i Republika Tunezyjska powinny współpracować na rzecz osiągnięcia wspólnych celów określonych w priorytetach strategicznych. Rozwój dobrze prosperującej i stabilnej demokracji tunezyjskiej stanowi przedmiot wspólnego strategicznego zainteresowania.
- (7) Odpowiadając na najpilniejsze wyzwania, Unia i Republika Tunezyjska powinny kontynuować realizację głównych celów ich długoterminowego partnerstwa oraz działać w szczególności w celu stworzenia perspektywy dla młodych ludzi, przyspieszenia reform społeczno-gospodarczych oraz kontynuacji i wzmocnienia procesu przemian demokratycznych.
- (8) Stanowisko Unii w ramach Rady Stowarzyszenia w odniesieniu do przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018–2020 powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018–2020 oparte jest na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2018 r.

W imieniu Rady

G. BLÜMEL

Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA NR 1/2018 RADY STOWARZYSZENIA UE–TUNEZJA**z dnia ...****w sprawie przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018-2020**

RADA STOWARZYSZENIA UE – TUNEZJA,

uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony (zwany dalej „układem eurośródziemnomorskim”), został podpisany w dniu 17 lipca 1995 r. i wszedł w życie w dniu 1 marca 1998 r.
- (2) Art. 80 układu eurośródziemnomorskiego upoważnia Radę Stowarzyszenia do podejmowania decyzji, które uznaje za stosowne do osiągnięcia celów układu.
- (3) Zgodnie z art. 90 układu eurośródziemnomorskiego strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym, które są niezbędne do wypełnienia przez nie ich zobowiązań wynikających z układu, i mają zapewnić osiągnięcie celów w nim określonych.
- (4) W przeglądzie europejskiej polityki sąsiedztwa z 2016 r. zaproponowano nową fazę współpracy z partnerami, która zapewniłaby większe poczucie odpowiedzialności po obydwu stronach.
- (5) Unia Europejska i Republika Tunezyjska postanowiły wzmocnić swoje uprzywilejowane partnerstwo i zatwierdziły zbiór priorytetów strategicznych na okres 2018–2020, z myślą o wsparciu i zwiększeniu odporności i stabilności Republiki Tunezyjskiej.
- (6) Strony układu eurośródziemnomorskiego powinny uzgodnić tekst priorytetów strategicznych, które przekształcą uprzywilejowane partnerstwo UE – Tunezja w konkretny plan na okres 2018–2020. Te priorytety powinny wspierać wprowadzanie w życie układu eurośródziemnomorskiego, kładąc nacisk na współpracę na rzecz realizacji wspólnie określonych interesów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rada Stowarzyszenia przyjmuje priorytety strategiczne UE – Tunezja na okres 2018–2020 takie jak w dokumencie przedstawionym w załączniku zatytułowanym „Wzmacnianie uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja: priorytety strategiczne na okres 2018–2020” i zaleca stronom wprowadzenie ich w życie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ... dnia ...

W imieniu Rady Stowarzyszenia UE – Tunezja
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

Wzmacnianie uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja: priorytety strategiczne na okres 2018–2020.

1. Wprowadzenie

Zbliżając się do UE, Tunezja dokonała strategicznego wyboru, a rozwój dobrze prosperującej i stabilnej demokracji w Tunezji ma dla obu stron strategiczne znaczenie.

Uprzywilejowane partnerstwo między UE a Tunezją potwierdza szczególne i dynamiczne stosunki dwustronne, a także wspólne dążenie do umocnienia stosunków dwustronnych we wszystkich obszarach oraz dalszego zacieśniania związku między Tunezją a obszarem europejskim. Długoterminowym celem jest opracowanie ambitnego modelu przyszłych stosunków po 2020 r. w oparciu o osiągnięte postępy i pełne wykorzystanie możliwości zacieśniania stosunków, jakie zapewnia europejska polityka sąsiedztwa w latach 2018–2020.

W kontekście uprzywilejowanego partnerstwa Tunezja jest w pełni zaangażowana we wdrażanie reform niezbędnych do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz zapewnienie długoterminowych postępów w zakresie demokratycznych przemian. Zdając sobie sprawę ze skali tego wyzwania oraz trudności, z jakimi mierzy się Tunezja, Unia Europejska ponawia swoje zobowiązanie do wspierania jak najszybszego wdrażania tych reform.

Priorytety strategiczne opracowane w niniejszym dokumencie przekładają uprzywilejowane partnerstwo na praktyczne rozwiązania w okresie 2018–2020. Jednym z najważniejszych celów przyświecających obu stronom będzie tworzenie perspektyw dla młodych ludzi. Szczególny nacisk kładzie się na przyspieszenie reform społeczno-gospodarczych, w tym poprawę otoczenia biznesu oraz zawarcie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu (DCFTA). Kluczowe znaczenie będzie miała również konsolidacja demokratyczna, w szczególności skuteczne wdrożenie konstytucji z 2014 r., oraz dobre rządy. Obie strony zacieśnią współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu oraz w dziedzinie migracji i mobilności poprzez zakończenie negocjacji w sprawie ułatwień wizowych i readmisji, a także coraz czynniejszy udział Tunezji w programach unijnych. W parze z tymi działaniami idzie zintensyfikowanie dialogu politycznego na wysokim szczeblu i dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, a także wyeksponowanie partnerstwa.

Priorytety te opierają się na pięcioletnim tunezyjskim planie rozwoju na lata 2016–2020 ⁽¹⁾ oraz wspólnym komunikacie „Wzmocnienie wsparcia UE dla Tunezji” ⁽²⁾.

2. Priorytety strategiczne uprzywilejowanego partnerstwa między UE a Tunezją na okres 2018–2020

Partnerstwo na rzecz młodzieży

UE i Tunezja uważają, że poprawa perspektyw młodzieży na przyszłość stanowi zasadniczy cel, czego dowodem jest „Partnerstwo UE–Tunezja na rzecz młodzieży” zainicjowane przez prezydenta Tunezji i wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, w dniu 1 grudnia 2016 r. W celu lepszego zaspokojenia potrzeb młodych Tunezyjczyków należy zapewnić większą spójność prowadzonych obecnie i planowanych działań. Na podstawie dialogu rozpoczętego w celu realizacji tego partnerstwa UE i Tunezja zobowiązały się do wzmocnienia działań na rzecz promowania zatrudnienia i zdolności do zatrudnienia młodzieży; mobilności oraz zwiększenia udziału młodych ludzi w życiu publicznym i polityce, w szczególności w inicjatywach lokalnych. Zdolność do zatrudnienia będzie wymagała reformy systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, tworzenia bliższych powiązań między tymi systemami a sektorem prywatnym, a także promowania i wspierania innowacyjnych inicjatyw podejmowanych przez młodych ludzi, w szczególności w zakresie nowych technologii i kultury. Jednym z kluczowych elementów partnerstwa będzie wsparcie rozwoju tunezyjskiej krajowej strategii na rzecz młodzieży, a także wzmocnienie instytucji i organizacji działających na rzecz młodzieży.

⁽¹⁾ Plan ten opowiada się za nowym modelem rozwoju na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i został opracowany w oparciu o pięć priorytetów: (i) dobre rządy, reforma administracji publicznej i walka z korupcją, (ii) przejście z gospodarki o niskich kosztach do strefy silnego rozwoju gospodarczego, (iii) rozwój społeczny i włączenie społeczne, (iv) realizacja ambicji regionalnych oraz (v) zielona gospodarka jako filar zrównoważonego rozwoju.

⁽²⁾ Niniejszy wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady (JOIN (2016)47 final z dnia 29 września 2016 r.) opiera się na następujących osiach priorytetowych: (i) promowanie dobrych rządów i reformy administracji publicznej; (ii) wzmocnienie roli społeczeństwa obywatelskiego; (iii) inwestowanie w przyszłość: tworzenie miejsc pracy i pobudzanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego; (iv) ograniczenie problemu nierówności w społeczeństwie; (v) wsparcie przy rozwiązywaniu problemów w zakresie bezpieczeństwa; (vi) wspólne wysiłki na rzecz lepszego zarządzania migracją i mobilnością.

W uzupełnieniu tego zaangażowania na rzecz młodzieży, obie strony będą pracować nad następującymi priorytetami strategicznymi:

2.1. Zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu rozwój społeczno-gospodarczy

Trwałość postępów politycznych zależy od tego, czy będą im towarzyszyć postępy gospodarcze o podobnej skali. Z uwagi na trudną sytuację społeczno-gospodarczą Tunezji, m.in. wysoką stopę bezrobocia osób młodych (w szczególności młodych absolwentów) oraz znaczne nierówności regionalne i społeczne, jednym z głównych celów będzie przyczynienie się do ożywienia gospodarki tunezyjskiej, zwiększenia jej konkurencyjności i dywersyfikacji oraz przekształcenia jej w sposób zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu, z poszanowaniem zobowiązań międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu. UE będzie w dalszym ciągu wspierać i propagować reformy strukturalne.

W szczególności działania w obszarze rozwoju społeczno-gospodarczego będą realizowane wokół następujących zobowiązań:

- poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz wspieranie rozwoju sektora prywatnego i inwestycji prywatnych, w szczególności poprzez: (i) uproszczenie i usprawnienie procedur administracyjnych dla przedsiębiorstw, (ii) poprawę dostępu do finansowania oraz (iii) ożywienie inwestycji publicznych i prywatnych – w szczególności skutecznego wdrożenia ustawy o inwestycjach z 2016 r. i ustawy o przekształceniu systemu ulg podatkowych z 2017 r., z uwzględnieniem szkodliwych rozwiązań, które należy usunąć;
- nacisk zostanie położony na aktywne promowanie przedsiębiorczości oraz rozwój małych i średnich oraz bardzo małych przedsiębiorstw;
- określenie i wdrażanie brakujących strategii sektorowych, np. w dziedzinie turystyki;
- poprawa ochrony środowiska i gospodarowania zasobami naturalnymi (w tym wodą), w szczególności poprzez wdrożenie krajowej strategii na rzecz zielonej gospodarki oraz międzynarodowych zobowiązań Tunezji dotyczących zmiany klimatu (ustalony wkład krajowy), niebieskiej gospodarki i zasobów rybnych;
- poprawa konkurencyjności sektorów tradycyjnych oraz rozwijających się branż przemysłowych i rolniczych, między innymi poprzez wspieranie innowacji oraz zapewnienie zrównoważonego gospodarowania zasobami, a także dywersyfikację rynków eksportowych;
- rozwój sektora energetycznego, w tym połączeń elektroenergetycznych między UE a Tunezją oraz promowanie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej;
- stworzenie bezpiecznego, pewnego, zrównoważonego i wydajnego systemu transportu opartego na zharmonizowanych normach transportowych i zintegrowanej sieci multimodalnej w celu ułatwienia połączeń południe-południe i północ-południe;
- konsolidacja systemu zarządzania finansami publicznymi poprzez przyjęcie i wdrożenie nowej organicznej ustawy budżetowej, reformę systemu kontroli rachunków publicznych oraz poprawę zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi. Wdrożenie reformy systemu podatkowego (uproszczenie systemu podatkowego, sprawiedliwość podatkowa, decentralizacja, modernizacja administracji, zwalczanie unikania opodatkowania i wdrożenie stosownych zobowiązań międzynarodowych) stanowi istotny krok w kierunku bardziej sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju kraju. Równie istotne jest wsparcie dla reform bankowych, a także krajowa strategia włączenia społecznego pod względem finansowym na lata 2017–2021, dotycząca dostępu, wykorzystania i jakości usług;
- kolejne wspólne zobowiązanie stron w zakresie stopniowego zmniejszania nierówności społeczno-ekonomicznych dotyczy wdrożenia procesu decentralizacji w celu rozwoju usług publicznych i infrastruktury społecznej (w szczególności w dziedzinie edukacji, kultury, zdrowia, zaopatrzenia w wodę i infrastruktury sanitarnej), aby zaspokoić potrzeby społeczności lokalnych, a także przyspieszenie procesu rozwoju tunezyjskich regionów.

Aby wspierać postęp społeczny, obie strony zobowiązują się do dalszego propagowania:

- zatrudnienia, w szczególności poprzez dalsze reformy mające na celu zapewnienie sprawiedliwego dostępu do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego zgodnie z potrzebami rynku pracy i w ramach aktywnej polityki integracji na rynku pracy;
- zintegrowanej i skutecznej tunezyjskiej polityki włączenia społecznego i skutecznej ochrony socjalnej, w szczególności poprzez wzmocnienie zdolności odpowiednich organów publicznych, w uzupełnieniu do wspierania reform podjętych przez Tunezję w obszarze spójności społecznej oraz wdrażania art. 67 układu o stowarzyszeniu między UE a Tunezją dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz zapewnienia stosowania zasad równego traktowania w przepisach prawa socjalnego oraz
- pluralistycznego dialogu społecznego w celu zwiększenia możliwości eliminowania nierówności społeczno-gospodarczych, zmniejszenia napięć społecznych i promowania rzeczywistego pokoju społecznego, a tym samym zwiększenia atrakcyjności kraju dla inwestorów zagranicznych.

Obie strony pozostają w pełni zaangażowane w negocjacje w sprawie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu (DCFTA) i uzgodniły konkretny plan działania na 2018 r., aby umożliwić postępy w przyspieszeniu tych negocjacji w celu zapewnienia ich zakończenia w najbliższym możliwym terminie. UE i Tunezja będą w dalszym ciągu wspierać modernizację tunezyjskiej gospodarki z korzyścią dla wszystkich, w tym w regionach i społecznościach znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, a także tworzenie miejsc pracy, szczególnie dla młodych ludzi. Obie strony zobowiązują się do zwiększenia integracji gospodarczej Tunezji z rynkiem europejskim, jak również w regionie Maghrebu.

Aby wzmocnić rolę innowacji i badań naukowych w rozwoju gospodarczym, społecznym i regionalnym, UE i Tunezja będą dążyć do integracji Tunezji z europejską przestrzenią badawczą, w szczególności poprzez promowanie szkolnictwa wyższego, wzmocnienie zarządzania, mechanizmy optymalizacji badań publicznych oraz transfery technologii między środowiskiem akademickim a przemysłem.

2.2. Demokracja, dobre rządy i prawa człowieka

UE i Tunezja będą w dalszym ciągu przywiązywać szczególną wagę do procesu demokratycznych reform i propagowania dobrych rządów i praworządności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz do wzmocnienia roli i zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego. Obie strony będą w dalszym ciągu propagować proces reform politycznych poprzez skuteczne wdrażanie konstytucji i międzynarodowych zobowiązań podjętych przez Tunezję.

Obszary priorytetowe w zakresie dobrych rządów i poszanowania praworządności będą obejmować w szczególności:

- wzmocnienie instytucji parlamentu oraz utworzenie i skuteczne ustanowienie niezależnych organów;
- ustanowienie Trybunału Konstytucyjnego;
- umacnianie demokratycznego, przejrzystego i niezależnego procesu wyborczego;
- zwalczanie korupcji i nadużyć finansowych, m. in. poprzez wspieranie krajowego organu ds. zwalczania korupcji;
- reformę systemu sądownictwa, w tym w zakresie zbliżenia do standardów międzynarodowych, m.in. standardów Rady Europy;
- wdrożenie strategii reformy i modernizacji administracji publicznej, obejmującej poprawę usług świadczonych na szczeblu centralnym i lokalnym, wprowadzenie procesu podejmowania decyzji w oparciu o dowody, uproszczenie procedur administracyjnych, a także rozwijanie administracji cyfrowej;
- wspieranie procesu decentralizacji, w tym budowanie zdolności i zwiększanie środków budżetowych administracji lokalnej, w szczególności w kontekście wyborów lokalnych, które odbyły się w maju 2018 r.; wzmocnienie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, ich roli i wkładu w proces decyzyjny oraz zwiększenie udziału obywateli, w szczególności ludzi młodych, w polityce i procesie decyzyjnym.

Zobowiązania priorytetowe związane z poszanowaniem i propagowaniem praw człowieka obejmują:

- zakończenie procesu harmonizacji prawodawstwa z konstytucją i normami międzynarodowymi, współpracę Tunezji na forach wielostronnych oraz realizację zobowiązań podjętych w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka;
- wspieranie wysiłków na rzecz zwalczania wszelkich form dyskryminacji, tortur (w tym wdrażanie zobowiązań podjętych w ramach Komitetu ONZ przeciwko Torturom) oraz na rzecz ochrony osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i promowania praw kobiet, dzieci i migrantów;
- wspieranie pionierskich działań Tunezji na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet, zagwarantowania pełnej równości kobiet i mężczyzn oraz promowania roli kobiet we wszystkich dziedzinach, w szczególności w sferze gospodarczej i politycznej;
- ochronę wolności wypowiedzi i wolności zrzeszania się;
- prawo do ochrony danych osobowych oraz
- poszanowanie praw człowieka w dziedzinie bezpieczeństwa.

2.3. Zbliżenie narodów, mobilność i migracja

Jednym z kluczowych filarów uprzywilejowanego partnerstwa jest zbliżenie tunezyjskiego i europejskiego społeczeństwa poprzez zintensyfikowanie wymian między obywatelami, społeczeństwami i kulturami. Ten aspekt mobilności ma szczególne znaczenie dla realizacji partnerstwa na rzecz młodzieży. Podstawą tych działań będzie skuteczne wdrożenie stowarzyszenia Tunezji z programem „Horyzont 2020” oraz jej uczestnictwo w programach „Kreatywna Europa” i „Erasmus+”.

Skoordynowane zarządzanie migracją stanowi priorytet polityczny zarówno dla Tunezji, jak i dla UE. Obie strony będą dążyć do zintensyfikowania dialogu i współpracy, w szczególności poprzez realizację partnerstwa na rzecz mobilności, wyeliminowanie pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji oraz europejską gotowość do wspierania tworzenia systemu azylowego w Tunezji. Współpraca ta, która będzie również odzwierciedlać regionalny wymiar tych kwestii, będzie obejmować:

- wdrożenie tunezyjskiej krajowej strategii w dziedzinie migracji; kwestie azylu i ochrony międzynarodowej, w tym wdrożenie odpowiednich ram prawnych;
- zakończenie negocjacji w sprawie umów o readmisji i w sprawie ułatwień wizowych;
- dobre zarządzanie legalną migracją poprzez lepszą koordynację z państwami członkowskimi UE, przy jednoczesnym poszanowaniu ich kompetencji, w tym poprzez wdrażanie pilotażowych programów mobilności i lepszą integrację migrantów w krajach przyjmujących;
- wspieranie mobilizacji Tunezyjczyków mieszkających za granicą w celu inwestowania w innowacyjne sektory w Tunezji;
- wspieranie zapobiegania nielegalnej migracji poprzez lepsze uwzględnianie kwestii migracji w strategiach rozwoju; wiąże się to również ze wzmocnieniem zarządzania granicami oraz kampaniami uświadamiającymi na temat zagrożeń związanych z nielegalną migracją;
- wspieranie działań mających na celu zapobieganie przemytowi migrantów i handlowi ludźmi oraz zwalczanie tych zjawisk, między innymi poprzez wykrywanie i ściganie siatek przestępczych oraz
- ściślejszą współpracę w zakresie powrotów i readmisji, w tym poprzez wspieranie trwałej reintegracji powracających Tunezyjczyków.

2.4. Bezpieczeństwo i zwalczanie terroryzmu

UE i Tunezja stoją w obliczu wspólnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem, wymagających skoordynowanych działań obu stron i muszą podejmować działania w poszanowaniu wspólnych wartości, jakimi są demokracja i poszanowanie praw człowieka.

Tunezja zamierza wdrożyć swoją globalną i wielosektorową strategię zwalczania terroryzmu i przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi. Priorytetowe obszary współpracy obejmują:

- wdrażanie krajowej strategii zwalczania terroryzmu, w szczególności poprzez wzmocnienie i modernizację prawodawstwa oraz instytucji bezpieczeństwa i sądownictwa zgodnie z wartościami demokratycznymi ustanowionymi w tunezyjskiej konstytucji;
- przyspieszenie realizacji programu wspierania reformy i modernizacji sektora bezpieczeństwa, w tym rozliczalności sił bezpieczeństwa, oraz pogłębienie tej współpracy w oparciu o już poczynione postępy;
- zwalczanie prania pieniędzy i finansowania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, w tym skuteczne wdrożenie planu działań uzgodnionego z Grupą Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy;
- opracowanie kompleksowej polityki zapobiegania radykalizacji postaw;
- powroty zagranicznych bojowników;
- rozwój polityki pomocy i ochrony dla ofiar terroryzmu;
- zwalczanie przestępczości zorganizowanej, w szczególności przemytu broni i narkotyków;
- wspieranie realizacji krajowej strategii na rzecz bezpieczeństwa granic;
- zacieśnianie współpracy z odpowiednimi agencjami Unii Europejskiej, oraz
- współpracę w dziedzinie zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi oraz zapobiegania im.

Unia Europejska będzie również w dalszym ciągu w pełni uczestniczyć w grupie G7+6, która zapewnia koordynację pomiędzy głównymi partnerami Tunezji.

W przyszłości mogą być ponadto rozwijane inne obszary partnerstwa związane z bezpieczeństwem/obroną.

3. Dalsze działania na rzecz wzmocnienia uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja

Znaczenie, jakie strony przykładają do wzajemnych stosunków będzie w dalszym ciągu odzwierciedlone w intensywności kontaktów politycznych i regularnych spotkaniach w ramach poszerzonego dialogu politycznego na temat wszystkich zagadnień będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym kwestii regionalnych i globalnych. Należy wzmocnić regionalny wymiar tych dyskusji. W tym kontekście obie strony mają świadomość znaczenia ich współpracy w ramach Unii dla Śródziemnomorza. Oprócz istniejących dialogów obie strony będą współpracować na rzecz organizacji spotkań UE–Tunezja na wysokim szczeblu oraz udziału tunezyjskich ministrów w niektórych nieformalnych posiedzeniach tematycznych z członkami Rady Unii Europejskiej. Obie strony zachęcają do bliskiej współpracy parlamentarnej między Parlamentem Europejskim a Zgromadzeniem Przedstawicieli Ludowych.

Organy Układu o stowarzyszeniu (Rada Stowarzyszenia, Komitet Stowarzyszenia i podkomitety techniczne) pozostaną preferowanymi forami współpracy na rzecz skutecznej realizacji partnerstwa. UE i Tunezja będą dążyć do zwiększenia skuteczności i wartości dodanej swoich prac oraz, w miarę możliwości, do ich grupowania według głównych tematów priorytetowych, zgodnie z priorytetami strategicznymi.

W celu konkretnego przełożenia wyżej wymienionych priorytetów, Tunezja zaproponuje plan działania uzgodniony z UE. W dokumencie tym określone zostaną najpilniejsze środki (ustawodawcze, strategiczne i operacyjne) niezbędne do ożywienia społeczno-gospodarczego Tunezji. Plan działania będzie elastyczny i operacyjny oraz będzie przewidywał mechanizm monitorowania co pół roku.

We wspólnym komunikacie, UE zobowiązała się do znacznego zwiększenia wsparcia finansowego dla Tunezji w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa. UE i Tunezja będą dążyły do maksymalnego wykorzystania istniejących możliwości finansowych, w tym nowych instrumentów, takich jak unijny plan inwestycji zewnętrznych, wykorzystując komplementarność i efekt dźwigni między dotacjami UE i pożyczkami udzielanymi przez instytucje finansowe. Obie strony zobowiązują się do wzmocnienia efektu synergii między dialogami politycznymi i sektorowymi oraz wdrażania współpracy finansowej. Będą również dążyły do wzmocnienia mechanizmów koordynacji i dialogu z partnerami finansowymi i międzynarodowymi pożyczkodawcami. Za proces ten będzie odpowiedzialna strona tunezyjska zarówno w odniesieniu do ustalania priorytetów, jak i ich wdrażania.

Obie strony zobowiązują się również do zwiększenia widoczności stosunków strategicznych między UE a Tunezją oraz do promowania korzyści płynących z ich współpracy wśród obywateli po obu stronach Morza Śródziemnego.
